

BOKORÜNNEP 2007

A Bokorünnepet 2007. május 12-én, Törökbálinton tartottuk.

A katolikus templomban 10 órakor kezdődő szentmisében 7 pap koncelebrált, s köszöntöttük a közösség 80 éves tagjait: Szabó Márta nénit (Merza Jóska), Orbán Sanyi bácsit (Podmaniczki Imre) és Tarnai Imre bácsit (Végh Györgyi).

A prédikációt Bulányi Gyurka bácsitól halhattuk. Az ünnephez méltó zenekíséretet Bajnok Kristófék biztosították. Az istentisztelet végén Kösze Melinda – a 2006-os, pécsi BNT szervezői nevében – átadta a tábornaplót Bajnokné Benyhe Jutkának, aki a 2007-es BNT-szervező team vezetője.

A program a „Serkenj fel!” eléneklésével és koccintással folytatódott, az esős idő miatt a gyönyörűen felújított művelődési házban. A büfé „üzemeltetését” Szekeres Ági profi módon koordinálta.

Ezután került sor az ízlésesen kialakított, kellemes színházteremben az előadásokra, melyekkel párhuzamosan színes gyermekprogramok foglalkoztatták az aprónépet.

A Bokor idején munkaéve – ezen belül az év közösségi rendezvényei, így a Bokorünnep is – az Evangélium továbbadásának gondolatköre köré szerveződött. Ehhez a kapcsolódott az előadások témája is, az elhangzás sorrendjében:

Az evangélium továbbadása.....

...a nemzetbiztonsági hivatal tükrében – Szabó Gyuszi

...a törökbálinti egyházközségben – Bolla Júlia

...a törökbálinti zsinaton – Hampel Mária

...egyházi munkahelyen – Szegheő József

a szünetet követően

...világi munkahelyen – Bircsák Márta/Faragó Ferenc

...módszere és tartalma – Polinger Ágnes

...alkalmas és alkalmatlan helyeken – Horváth István

...a virtuális térben – Végh Györgyi

Üzen az evangélium a társadalom pereméről – Zsombok György

E szerteágazó terület vetületeként tartalmas, továbbgondolásra is méltó gyakorlatokat, munkákat, gondolatokat hallhattunk az előadóktól, s többségük prezentációval is kísérte mondanóját. A moderátorok Bajnokné Vincze Orsi és Mlecsenkov Angel voltak.

A rendezvény utolsó programrészét a fehérvári közösség vezette: a közösségek képviselői néhány mondatos bemutatkozást követően szalagot kötöttek a színpadon felállított „májuskerékre”. 53 színes szalag repdesett végül a forgó keréken.

Az együtt töltött napot a színházteremben körbeállva, egymást kézen fogva, a „Megkötöm magamat...” eléneklésével zártuk.

Az idei Bokorűnnep kitűnő szervezéséért nagy-nagy elismerés és köszönet illeti Vincze Gabit és a szervező csapatot. Minden gördülékenyen, aprólékosan megtervezve, az együttlétet ünnepivé varázsolóan bonyolódott.

A helyszín sokunk számára ismerős volt, az elmúlt évtizedekben tapasztaltuk már Bohn István plébános vendégszeretetét, precíz gondoskodását. István ez alkalommal is – szerényen háttérbe húzódva – sok segítséget nyújtott a rendezvényhez.

Az összejövetel felidézte a régmúlt Bokorűnnepek hangulatát, bár sok „hiányzó” volt – ki „igazoltan”, ki „igazolatlanul”.

Jó volt együtt lenni, együtt ünnepelni ezen a szép májusi szombaton! A reggeli esőfelhők is hiába próbálkoztak, délutánra már mindet elfújta a szél, ragyogó napsütésben, feltöltötten indulhattunk haza ... a munkás hétköznapiakba ... az Evangéliumot hirdetni, „alkalmas és alkalmatlan helyeken”.

Végh Györgyi

A fényképeket Kecskés András felvételeiből válogattam.